

(Jaabæk, Søren)

En ny og forstræffelig Bise
om det indbildte

Mordforsøg,

som blev gjort mod

Søren Jaabæk

dengang han skulde bringe sine
Hædersgaver hjem til

Listerland.

*Købt på Hvidsten
Bodensvej 1/2 87.*

V box 32:957

K. P. Aarvig

Mel. Ja vi elsker dette Landet.

Taabet elsker vi og Landet,
Hvor han stiger frem:
Ja, det er vel Kar, som kan, det!
Kan ta'e i med Klem!
I vor Embeds-Stand han rusker,
Ja i Præstefar!
∴ Hvo med Landets Venge sjuster,
Ham paa Natten har. ∴

Taabets Dyder Hvermand skønner,
Derfor er det greit,
At hans Dyder vi belønner,
Ellers blev det leit,
Støt og trut han vilde spare
Paa vor Mynt, — men saa
∴ Er det simpel Næsfærd bare:
Lad ham selv dem saa. ∴

Gaver, som han vel fortjente
For sit Stræv og Slid,
Fik han; vist de var velmente,
Gjort af Sølv med Fild,
Men hvor kan ei Ondskab trine
Lumskeligen frem?
∴ Tænk, en Helvedes-Maskine
Fik han med sig hjem! ∴

Da Herr. Søren kom til Lister
Hjem, den Thingmand kjæl,
Dg han aabned sine Kister,
Ser han til sin Skræk,
At en Strøm af Hagel render
Fra en af dem ud,
∴ Store, grove, som man sender
Ulv med Bøsseskud. ∴

„Norske Folk!“ han da udbryder,
„Utaf blev min Løn!
„Ulvehagel her du byder
„Nu din huldtro Søn,
„Ja, hvis rigtig jeg ser efter,
„Kanskje prøve saa
∴ „Her jeg Dynamitens Kræfter,
Som ihjel mig slaar.“ ∴

„Truks!“ til Gaardens Karl han striger,
„Var ud dette Skidt,
„Var forsigtig, jeg dig siger,
„Det er Dynamit!
„Dg saa spring du efter Lensmand,
— „Ja, ta'e Futen med,
∴ „Dg saa Amtmand, det kan hænds, man
Trænger alle tre.“ ∴

Gutten gik og kom tilbage
Med en kort Bæstet:
„Fut og Lensmand ei behage
„Nu at følge med.
„Amtmand, han var aller greiest
„Af den hele Flok,
∴ „Sa'e, naar Nogen bort skal feies,
„Saa er En vel nok.“ ∴

„Ja, det var vel det jeg vidste“,
Svarte Taabet bold,
„At til dem jeg gik i Mistet,
„Som har Statens Sold.
„Men for vist, jeg skal dem vise,
„Dg i denne Dag,
∴ „At det nokke Mod vi prise,
„For den gode Sag. ∴

Tvende tappre Listerbønder
Slog saa Kisten op.
Ingen Fare snart de skønner
Er for deres Krop.
Thi de Hagel, som de finder,
Da de kom igang,
Var blot til en Lampetynger
Paa Hr. Søren's Stadspresbent!

Søren, da han saa, at Faren
Just var ei saa stor,
Talte alvorfuldt til Skaren
Disse Visdoms Ord:
„Ser I nu, hvor vor Dplysning
„Landet tynde kan.
∴ „Ulvehagl med Frygtens Gysning. ∴
„Skæmmen kan hver Mand. ∴

En ny Sømandsvise.

Mel. D hører, Matroser, her forud paa Bakken.

En ægte Matros elsker Glæder og Piger,
Endstjont han maa pløie paa Bølgen den blaa;
Sit Flag og sit Glas og sin Slut ei han sviger;
I Stormen man ser ham saa modig at staa.
En Staal for Matrosen! Nu fyld Jeres Glas;
Han lever for Glæder, for Piger og Spas.

Naar Bølgerne vælte saa sorte og høie,
Dg komme med Lyn og med Stormen i Slæng,
Da luffer saamangen en Sømand sit Die,
Imens I kan slumre saa lunt i Jer Seng,
Men klarer han Klippen, saa ler han derad,
Dg lever da atter saa lystig og glad.

Dg kommer han hen i det fremmede Nige,
Hvor Pigerne kalde ham for deres Ven,
Saa glemmer han dog ei sin trojæste Pige,
Men iler med Glæde til hende igjen,
En Staal for Matrosen! Han stedse kan faa
De Piger, men Landkrabben ham la'er de staa.

Dg naar han paa Turen har tjent mange Penge,
Saa gaar han til Pigen og taler som saa:
Min elskede Snut, Du har ventet saalænge,
Til Maidag jeg mener vort Bryllup skal staa;
Saa synter den Pige saa glad til hans Bryst,
Dg Sømanden lever i Glæde og Lyst.

Han ta'r sig en Hus, naar han kommer paa Landet
Dg glemmer al Fare og Kummer og Nød,
Men er han ombord, da er det noget Andet,
Der kjæmper han dristig mod Klipper og Død,
Ja, Staal for Matrosen, den modige Mand!
Han synger og drikker saalænge han kan!